

Els cinc reptes immediats de Puigdemont i la nova direcció de JxCat

Ideologia i estratègia, llistes electorals, implantació al territori i organització interna se sumen a la definició de la relació amb el PDECat, que s'encamina cap al trencament

Congrés fundacional de JxCat. | Junts per Catalunya

Junts per Catalunya (JxCat) ja ha completat els dos primers passos per convertir-se en partit polític. Va celebrar un acte fundacional fa dues setmanes i, des de diumenge a la tarda, ja té una direcció de 21 membres encapçalada per Carles Puigdemont que està facultada per dirigir els primers passos. Aquests són els cinc principals reptes immediats que afronta la formació amb les eleccions catalanes en l'horitzó i un escenari cada vegada més plausible de ruptura -malgrat els contactes vigents- amb el PDECat.

1. Organització interna. El lideratge de Puigdemont -escollit amb el 99,3% dels vots (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207112/puigdemont/president/jxcat/amb/99/vot>) - és indiscutible, però la maquinària recau en la figura del secretari general, Jordi Sànchez, que està acompanyat per David Saldoni en la secretaria d'organització i Teresa Pallarès en l'àmbit de les finances. Saldoni, segons fonts de la formació, té responsabilitat sobre política municipal i territori, de manera que serà l'encarregat de liderar la implantació de les sigles arreu del país.

El partit té quatre vicepresidències -Josep Rius, Jordi Turull, Anna Erra i Elsa Artadi

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207117/qui/es/qui/nova/direccio/junts>) -, però només una d'elles té una tasca assignada específica des del primer moment. Es tracta d'Artadi, que exerceix com a portaveu. Una responsabilitat que combina amb el lideratge del grup municipal a Barcelona i l'acta de diputada, però que no ampliarà amb la candidatura efectiva a la Generalitat, espai per al qual ja s'ha descartat.

[noticia]207117[/noticia]

Pel que fa a la resta de membres de la direcció -18 persones que van des de Laura Borràs i Damià Calvet a perfils menys públics fins ara com Quim Jubert i Irene Negre, per exemple-, en les pròximes setmanes se'ls assignaran responsabilitats concretes. Hi tindrà molt a veure el rumb que prengui la ponència organitzativa, que es perfilarà a l'agost però no serà aprovada definitivament fins al 3 d'octubre. El partit també haurà de fer passos cap a la creació de les sectorials i del consell nacional, que segons els documents fundacionals s'haurà de reunir cada mig any com a mínim.

2. Desplegament territorial. Un aspecte clau en tots els partits és tenir persones a cada municipi del país. La ponència organitzativa -que serà redactada per Calvet, Jubert (peça clau per arrabassar el control de la marca (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205940/assemblea/telematica/va/permestre/afins/puigdemont/controlar/jxcat>) al PDECat), Erra, Violant Cervera, Jordi Fàbrega, Gemma Geis, Mònica Sales i Toni Morral- serà l'encarregada de determinar els àmbits concrets, però tot apunta que l'esquema es basarà en vegueries, comarques i agrupacions locals. En una immensa majoria de municipis la marca de JxCat ja hi té presència, perquè és la marca que el PDECat va fer servir en les eleccions del maig de l'any passat, però la divisió existent fa que no sigui tan senzill traçar la línia.

Davant d'un escenari de possible ruptura, les dues formacions fan comptes i repassen lleialtats amb el mapa desplegat damunt la taula. En tot cas, els plans de JxCat passen per tenir un responsable a cada vegueria, a cada comarca i a cada municipi, ja sigui comptant amb integrants de grups municipals ja establerts -es donen per fets trencaments als ajuntaments si es consuma la ruptura global- o bé nous fitxatges. En les últimes eleccions, sota el paraigua de JxCat es van superar els 3.000 regidors. El paper de David Saldoni, que a ser president de l'Associació Catalana de Municipis i ho coneix bé, és clau.

3. Estratègia política. La ponència d'estratègia política té pesos pesants en l'equip redactor: Sánchez, Artadi, Josep Rull, Toni Comín, Marina Geli, Marta Madrenas, Josep Maria Forné i Glòria Plana. En el manifest fundacional s'hi pot llegir aquest principi: "Del que es tracta és de seguir accelerant el procés". La formació, en el mateix temps, també es defineix com a "eina de confrontació i lluita". Les revelacions sobre Joan Carles I i la fugida a l'estranger (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205795/joan/carles/fuig/espanya/corrupcio>) també han facilitat el marc de "República catalana o monarquia" desgranat aquests dies pels dirigents de JxCat -inclòs Torra, que no es farà militant del partit, com va avançar el diari *El Periódico* (<https://www.elperiodico.com/es/politica/20200809/torra-no-militara-en-el-partido-de-puigdemont-8067295>) -, mentre la formació es presenta en societat com crítica amb Pedro Sánchez i desconfiada davant del diàleg amb l'Estat.

[noticia]205876[/noticia]

En clau ideològica, la paraula que més es fa servir de portes endins és "transversalitat", per bé que en assumptes concrets -com ara la regulació del preu del lloguer- s'evidencien discrepàncies internes. El projecte bascula cap al centre esquerra, com han defensat des de l'inici Sánchez i també Puigdemont, i fuig de l'etiqueta de centredreta (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205876/jxcat/rebutja/etiqueta/partit/centredreta/argumentaris/interns>) que li atorguen els que assimilen el partit amb el passat convergent de diversos membres de la cúpula. En unes eleccions en què la sortida de la crisi econòmica derivada del coronavirus obligarà els partits a definir-se en qüestions bàsiques de gestió -política fiscal, pes del sector públics-, la nova JxCat haurà d'arromangar-se.

4. Eleccions catalanes. La data continua sent una incògnita perquè, segons l'entorn de Torra,

només el president sap la data. Descartat el 4 d'octubre -la convocatòria hauria d'haver-se anunciat aquest dilluns i publicat oficialment l'endemà-, pren cos l'opció de novembre. Això voldria dir que Torra convocaria a mitjans de setembre, abans d'anar al Tribunal Suprem a declarar sobre la seva inhabilitació. El congrés de JxCat acaba el 3 d'octubre, de manera que hi hauria poc marge per un procés obert a la militància i la direcció quedaria facultada per definir el marc de la tria de candidats.

[noticia]207139[/noticia]

Pel que fa al cap de cartell, els dirigents insisteixen que hi haurà primàries. Especialment per escollir el número u, però també per triar qui l'acompanyarà. Per la primera plaça hi ha un nom indiscutit, el de Puigdemont, per bé que la decisió final la prendrà ell. Sánchez o Artadi, per exemple, ja han defensat públicament que el líder del partit torni a ser candidat acompanyat d'un número dos efectiu. Per aquesta plaça han presentat credencials els consellers Jordi Puigneró i Damià Calvet, però el nom de Laura Borràs no està ni molt menys descartat. Artadi, de fet, l'ha situat com un dels "grans lideratges" de la formació

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207139/artadi/situa/borras/dels/grans/lideratges/jxcat/cara/elections/catalanes>) malgrat la investigació que té oberta al Tribunal Suprem (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206244/borras/es/nega/declarar/al/suprem/hagut/illegalitats/instruccio>) .

5. Relació amb el PDECat. Un dels assumptes més espinosos. Diverses fonts consultades assenyalen que continuen els contactes, però el to del cap de setmana per part dels impulsors i dirigents de JxCat ha estat especialment dur amb el PDECat. Lluís Puig, per exemple, va assegurar que no volia tenir res a veure amb els "postconvergens del 3%", i Artadi va tancar la porta a qualsevol coalició o federació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207121/artadi/avisa/jxcat/no/formara/coalicio/electoral/amb/pdecat>) .

De moment JxCat permet la doble militància, almenys fins que s'aprovi la ponència organitzativa, i el PDECat elabora un informe -encarregat fa deu dies a Xavier Trias, president de la comissió de garanties i al mateix temps impulsor del nou partit- per determinar què s'ha de fer en el cas dels dirigents i militants que ja paguin quota a la formació de Puigdemont. De moment, l'expresident, els exconsellers i part dels impulsors encara militen al PDECat. "Potser esperen que els expulsem", determinen fonts de la formació, que alerten del risc cada vegada més plausible de trencament.

Agost és el mes definitiu per explorar qualsevol entesa, i també existeixen veus dins dels hereus de CDC que estan "fertes" del "menyspreu" de JxCat. Fins i tot n'hi ha que, en privat, recorden que va ser el PDECat qui va assumir bona part del cost econòmic de campanyes com la d'Artadi a l'Ajuntament de Barcelona, que no van ser precisament reeixides a les urnes. Amb l'ambient enverinat, la carpeta de la relació amb els postconvergens és la més cridanera per a una direcció que afronta el repte de consolidar orgànicament les sigles en el termini de les pròximes setmanes.